

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/466/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713212439
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:1713212439.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v právnej veci žalobcu: P., zastúpený I. proti žalovanej: X., zastúpená I., o zaplatenie 857,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 28. novembra 2014, č. k. 5C/41/2014-86, takto

rozhodol:

Pri púšť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie istiny v sume 140 eur späť, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušuje a konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 140 eur z a s t a v u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti m e n í tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 713,03 eur s 5,5% úrokom z omeškania zo sumy 713,03 eur, od 15.08.2013 do zaplatenia, do troch dní.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania v pomere 66 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 383,15 eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne zo sumy 383,15 eur od 15.08.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Konanie v časti istiny 0,66 eur zastavil. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobcu zaviazal zaplatiť na účet súdu prvej inštancie súdny poplatok vo výške 53,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 857,20 eur s 9,50% úrokom z omeškania ročne od 01.08.2013 do zaplatenia na tom základe, že uzavrel so žalovanou písomnú zmluvu o prenájme dvojizbového bytu č. XX, ktorý sa nachádza v bytovom dome c. č. XXX na ulici C. XX, G.. Nájomná zmluva bola ukončená výpoveďou žalovanej ku dňu 10.04.2013. Pri odovzdávaní bytu žalobcovi boli opísané a oboma stranami potvrdené stavy meračov médií a daný prísľub od žalovanej na zaplatenie nedoplatkov v spotrebe energií. Nakoľko spotreba energií niekoľkonásobne prevýšila dohodnutý ročný limit, ktorý žalovaná neuhradila, domáhal sa žalobca zaplatenia týchto nedoplatkov na súde.

2. Súd prvej inštancie konanie v časti istiny 0,66 eur, z dôvodu späťvzatia žaloby, podľa § 96 ods. 2 O.s.p. zastavil. Vo zvyšnej časti považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie 383,15 eur s príslušným úrokom z omeškania. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi účastníkmi bola uzavretá nájomná zmluva, pričom žalovaná sa do bytu žalobcu nasťahovala dňa 28.05.2011 na dobu neurčitú. Nájomný vzťah trval do 30.04.2013, kedy bol nájom ukončený. V čl. VII. nájomnej zmluvy sa účastníci dohodli tak, že mesačné nájomné je 240 eur k 15. dňu v mesiaci, pričom v nájomnom sú

zahrnuté poplatky za odber energií nepresahujúce ročný úhrn, ktoré zohľadňujú užívanie nehnuteľnosti jednou osobou : teplá úžitková voda: 108 eur (9 m³), studená voda : 16,5 m³, električka 880 kWh, plyn 13 m³, kúrenie 360 eur (48,05 m² PP+6,75 ks x konštanty). V čl. IV. bod 7 nájomnej zmluvy sa účastníci dohodli tak, že drobné opravy, ktoré neprevyšujú sumu 33 eur bude hradíť žalovaná ako nájomca na vlastné náklady. Z vyúčtovacích faktúr súd zistil, že žalobca si uplatnil nedoplatok na službách za roky 2012 a 2013 v sume 1.293,17 eur, z toho odpočítal zápočet polovice hodnoty kuchynskej linky v sume 79,50 eur, pripočítal náhradu za termo hlavicu v sume 20,45 eur, odpočítal čiastočnú úhradu zaplatenú žalovanou 22.07.2014 v sume 338,76 eur, takže celkovo sa domáhal zaplatenia sumy 895,33 eur. Súd zistil z predložených listinných dôkazov, že žalovaná mala za rok 2012 nedoplatok na studenej vode, teplej úžitkovej vode a ústrednom kúrení spolu v sume 646,90 eur, na elektrike od 08.11.2011 do 12.07.2012 nedoplatok v sume 178,06 eur, od 13.07.2012 do 30.04.2013 nedoplatok v sume 303,31 eur. Za plyn za rok 2012 mala nedoplatok 42,51 eur; za plyn za obdobie od 19.03.2013 do 31.12.2013 nedoplatok žalovaná žalobcovi žiadnu sumu. Ďalej zistil, že za obdobie od 01.01.2013 do 30.04.2013 spotreba ústredného kúrenia, teplej úžitkovej vody a studenej úžitkovej vody je bez nedoplatku. Dospel potom k záveru, že žalovaná mala nedoplatok v žalobcom zdokladovanom období oproti pevne stanoveným množstvám médií zakotveným v čl. VII. bod 2 nájomnej zmluvy za SV, TÚV a ÚK 646,90 eur, za električku 303,31 eur, plyn 42,51 eur, čo je spolu suma 992,72 eur. Z toho treba odpočítať jej úhradu za vodu 338,76 eur, čo je 653,96. Z toho treba odpočítať preplatok na nájomnom za 7 mesiacov, keď výpismi z účtu žalovaná preukázala preplatok 20 eur mesačne x 7 mesiacov, čo je suma 140 eur a rozdiel potom predstavuje 513,96 eur. Z tejto sumy odpočítal hodnotu kuchynskej linky 159 eur = 354,96 eur a pripočítal 28,19 eur za žalobcom zakúpený regulačný ventil, pričom išlo o opravu, ktorú mala podľa čl. IV. bod 7 nájomnej zmluvy znášať žalovaná. Uzavrel potom, že celkom teda žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 383,15 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania od podania žaloby, t. j. od 15.08.2013 do zaplatenia, keď žalobca v konaní nepreukázal, že by bol písomne vyzval žalovanú pred začatím konania na zaplatenie žalovaného dlhu. Výšku úroku z omeškania stanovil podľa § 517 ods. 2 v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. na výšku 5,50 % ročne. Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobcu zaviazal zaplatiť na účet súdu prvej inštancie súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 6% zo žalovanej sumy. O trovách konania rozhodol podľa § 141 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom na skutočnosť, že každý z účastníkov mal v konaní takmer rovnaký úspech a neúspech.

3. Proti rozsudku, okrem výrokov, ktorými bolo konanie v časti istiny 0,66 eur zastavené a rozhodnuté o trovách konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť mu sumu 802,75 eur s 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.141,51 eur od 01.08.2013 do 21.07.2014 a zo sumy 755,99 eur od 22.07.2014 do zaplatenia. Žalobu v časti istiny v sume 140 eur zobral späť a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil z dôvodu, že opomenul do svojho výpočtu nedoplatku započítať úhrady odporkyne 7 x 20 eur. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. d). V odvolaní namietal, že vo svojom doplnenom podaní vykonal prepočet nedoplatkov jednotlivých položiek podľa reálnej spotreby žalovanej s prihliadnutím na spotrebu zahrnutú do nájomného v zmysle nájomnej zmluvy, avšak súd prvej inštancie vykonal nesprávne prepočty týchto nedoplatkov. Mal tiež za to, že rozsudok súdu prvej inštancie je neprehľadný v tom smere, že v ňom absentuje zrozumiteľné odôvodnenie jednotlivých výpočtov a úvah súdu pri určovaní výšky nedoplatkov a tiež namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil, že k zaplateniu časti žalovanej sumy došlo až po podaní žaloby a tiež túto skutočnosť nezohľadnil ani pri určovaní pomeru úspechu strán súdneho sporu. K jednotlivým obdobiam, resp. energiám uviedol, že pokiaľ ide o spotrebu SV, TÚV a ÚK za rok 2012, t. j. od 01.01.2012 do 31.12.2012, so súdom uvedeným sumami sa stotožňuje okrem sumy za ÚK, kde súd dospel k sume 326,3708 a podľa jeho názoru a výpočtu má ísť o sumu 404,426 eur. Konečná výška nedoplatku za SV, TÚV a ÚK za rok 2012 má byť teda podľa jeho názoru vo výške 724,95253 eur. V časti elektriny od 08.11.2011 do 12.07.2012 je podľa výpočtu súdu súčasťou nedoplatku odporkyne aj suma 178,06 eur - túto sumu si však žalobca vo svojej žalobe neuplatňoval z dôvodu, že toto obdobie si vzájomne účastníci konania vyrovnali. Neuhradený ostal len nedoplatok žalovanej za obdobie od 29.05.2012 do 12.07.2012 vo výške 148,43 eur. K súdom uvádzanému nedoplatku za spotrebu plynu od 19.03.2012 do 18.03.2013 v sume 42,51 eur nemal výhrady. Za rok 2013 však súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu výpočtu o nedoplatku na SV, TÚV a ÚK, keď nedoplatok žalovanej za SV, TÚV, SV na TÚV predstavuje 86,5776 a na ÚK 338,10 eur. Je totiž zrejmé, že po odšťahovaní žalovanej ostal tento byt neužívaný, v predmetnom byte nedochádzalo k odberom tepla, a keďže správca bytu vykonal odpočet spotreby ÚK ku dňu 26.09.2013, t. j. pred začatím ďalšej vykurovacej sezóny, pričom

z vyúčtovania je zrejmé, že bolo spotrebovaných 7,29 ks, toto kúrenie musela spotrebovať žalovaná v období, kým byt užívala. K súdom neuznanému nároku 79,50 eur ako podielu žalovanej na vymenenej kuchynskej linke uviedol, že tvrdenia svedkov žalovanej ohľadom stavu linky boli jednoznačne účelové a záver súdu, že v konaní bolo preukázané, že bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté, že žalovaná zakúpi na náklady žalobcu novú kuchynskú linku, sú tak nesprávne.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) a zistil, že v časti, v ktorej žalobca zobral žalobu späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie je potrebné pripustiť späťvzatie žaloby v zmysle ust. § 370 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušiť a konanie v tejto časti zastaviť a v zostávajúcej napadnutej časti a v nadväzujúcom výroku o trovách konania je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmeniť. Výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd konanie v časti istiny 0,66 eur zastavil, sa odvolací súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie žalobcu nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 367 CSP).

5. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 365 CSP.

6. V prejednávanej veci žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), ktorý je totožný s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

7. Pokiaľ ide o uplatnený odvolací dôvod, jeho nedostatok spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktoré nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP, podľa ktorého hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov je teda možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesu účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam CSP.

8. V preskúmanej veci odvolací súd zistil, že uplatnený odvolací dôvod bol opodstatnený, keď po preskúmaní spisu mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil výšku nedoplatkov žalovanej na spornom byte.

9. Pokiaľ sa jedná o nedoplatky za rok 2012, v tejto časti žalovaný súhlasil s výpočtami uvedenými súdom prvej inštancie v odôvodnení jeho rozhodnutia okrem nedoplatku za ústredné kúrenie, kde súd uviedol nedoplatok na ústrednom kúrení za obdobie roku 2012 vo výške 326,3708 eur a podľa žalovaného výška tohto nedoplatku je 404,426 eur. Odvolací súd preskúmaním spisu dal za pravdu žalovanému, že súd prvej inštancie v tejto časti pochybil, nakoľko zo zisteného dôkazu - vyúčtovania nákladov konečného spotrebiteľa za rok 2012 vyplýva, že celkové náklady za ústredné kúrenie za rok 2012 predstavovali sumu 764,4260 eur, a teda po odpočítaní sumy 360 eur, ktorú si zmluvné strany dohodli v čl. VII. nájmovej zmluvy, zostáva zaplatiť 404,426 eur. Celkový nedoplatok žalovanej na SV, TÚV a ÚK za rok 2012 tak predstavuje sumu 724,9552 eur (studená voda 64,8647, teplá úžitková voda 255,6648 a ústredné kúrenie 404,426 eur).

10. Pokiaľ ide o nedoplatok za elektriku, odvolací súd zo spisu zistil, že žalovaný neuplatnil v žalobe nedoplatok za elektriku za obdobie od 08.11.2011 do 12.07.2012, ale uplatnil si nedoplatok za obdobie od 29.05.2012 do 12.07.2012 vo výške 148,43 eur, celkový nedoplatok žalovanej na elektrike za obdobie od 29.05.2012 do 12.07.2012 potom predstavuje sumu 148,43 eur a za obdobie od 13.07.2012 do 30.04.2013 sumu 125,25 eur, spolu sumu 273,68 eur.

11. Výpočet nedoplatku plynu za roky 2012 a 2013 žalovaný nerozporoval, a teda nedoplatok žalovanej na plyne za rok 2012 predstavuje sumu 42,51 eur a za rok 2013 je bez nedoplatku.

12. Za obdobie od 01.01.2013 do 30.04.2013 spotreba studenej vody žalovanej bola 22,37 m³, pri dohodnutej zľave podľa čl. VII. nájomnej zmluvy zľava za obdobie 4 mesiacov predstavuje 5,5 m³, rozdiel 16,87 m³, čo pri cene za jednotku 2,264 eur predstavuje nedoplatok 38,19 eur. Pri teplej úžitkovej vody pri spotrebe žalovanej za dané obdobie 7,07 m³, dohodnutej ročnej zľave za dané obdobie vo výške 3 m³ predstavuje rozdiel 4,07 eur a pri cene za jednotku 10,308 eur, potom celkový nedoplatok predstavuje sumu 41,95 eur. Pri SV pre TÚV spotreba žalovanej predstavuje 7,07 m³, pri dohodnutej ročnej zľave za dané obdobie vo výške 3 m³ predstavuje rozdiel 4,07 m³, čo pri cene za jednotku 2,264 eur predstavuje sumu 9,21 eur, t. j. celkový nedoplatok za spotrebu teplej a studenej vody od 01.01.2013 do 30.04.2013 predstavuje sumu 89,35 eur. Pokiaľ ide o nedoplatok za ústredné kúrenie za rok 2013, tu sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že žalobkyňa je povinná zaplatiť polovicu spotreby za rok 2013, nakoľko sa po jej odchode už v byte nekúrilo. Tieto tvrdenia žalobcu totiž v konaní neboli vôbec preukázané, nebolo preukázané, že sa v byte ďalej nekúrilo, resp. byt sa netemperoval aj po odchode žalovanej z bytu. Preto súd celkové náklady na ústredné kúrenie za rok 2013 vydellil 3, t. j. pomerom mesiacov, kedy sa žalovaná v byte zdržiavala. Keďže celková spotreba bola vo výške 518,088 pri podiele 1/3 roka predstavuje spotreba 172,696. Pri dohodnutej výške zľavy za dané obdobie $360 : 3 = 120$ eur, potom nedoplatok žalovanej za dané obdobie predstavuje sumu $172,696 - 120 = 52,096$, zaokrúhlene 52,10 eur.

13. Žalovaná tak za celkové obdobie nájmu žalobcovi dlží nedoplatok na spotrebe studenej vody, teplej úžitkovej vody a ústrednom kúrení za rok 2012 vo výške po zaokrúhlení 724,96 eur, na elektrine za celé obdobie vo výške 273,68 eur, za plyn 42,51 eur a za SV, TÚV, SV pre TÚV a ÚK za rok 2013 vo výške 141,45 eur, t. j. spolu vo výške 1.182,60 eur.

14. Z uvedenej sumy treba odpočítať úhradu žalovanej v sume 338,76 eur po podaní žaloby (v ktorej časti žalobca nezobral žalobu späť), hodnotu kuchynskej linky v sume 159 eur a pripočítať sumu 28,19 eur za žalobcom zakúpený regulačný ventil; celkovo tak žalovaná žalobcovi za dané obdobie dlží na nedoplatkoch za energie sumu vo výške 713,03 eur.

15. Keďže výpočty súdu prvej inštancie neboli správne, odvolací súd potom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 713,03 eur spolu s 5,5 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 15.08.2013 do zaplataenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Nestotožnil sa pritom s právnym názorom žalovaného, že v konaní nebola preukázaná dohoda zmluvných strán o preplatení nákladov na zakúpenie kuchynskej linky žalovanou, keď v tomto smere sa odvolací súd stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštancie, že naopak v konaní táto dohoda medzi zmluvnými stranami svedeckými výpoveďami preukázaná bola.

16. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP, § 255 ods.1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. V preskúmvanej veci si žalobca podanou žalobou uplatňoval sumu 857,20 eur, priznaná mu bola suma 713,03 eur, takže jeho úspech vo veci predstavoval 83 %. Žalobca bezdôvodne zaviniil zastavenie konania v časti o zaplataenie 140 eur, keď v tejto časti zobral žalobu späť bez toho, aby žalovaná po podaní žaloby túto sumu zaplatila a jeho žalobca bola zamietnutá v sume 4,17 eur, teda celkovo jeho neúspech v konaní predstavuje sumu 144,17 eur, čo je 17 %. Celkový úspech žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie aj v odvolacom konaní potom predstavuje 66% (83% - 17%), v ktorej žalobcovi patrí nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).